

KIRÁNDULÁSOK

A Természettudományi Múzeumba

A múzeum előtti parkban az őszi természet- és időjárás-megfigyeléssel kezdtük az élményszerzést. A séta első részében távoli tájak állatvilágát láthattuk életnagyságban.

A bejáratnál hatalmas bálnacsontváz lógott a fejünk fölött. Kifőmött mamut, óriási csontok régi eszközök az ősi időköt mutatják be. A Föld belsejében zajló folyamatokról és anyagokról rövid filmet lehetett nézni.

Magyarország térképén gombnyomásra az adott ásványi anyag lelőhelye világított. Az emeleten egy egész kis erdő-részletet rendeztek be, ahol a múzeum pedagógusa tartott egyórás foglalkozást az erdő állat- és növényvilágával kapcsolatosan.

Befejezésül még megcsodálhattuk a tenger mélyének állatait és növényeit egy teremben.

Mindent nem tudtunk egy alkalommal megnézni, a sok érdekes látnivaló miatt érdemes többször meglátogatni ezt a csodálatos múzeumot.

Kubinyiné Schweitzer Anna
tanító

A Budakeszi Vadasparkba

Az I-III-IV. évfolyam egy-egy osztálya tett látogatást Budakeszire. Megérkezésünkkel az őszi erdő csodálatos színpompája, nyugalma fogadott bennünket. A csendet csak az állatok és az érdeklődő gyerekek zvisaja törte meg.

A tanulók testközelből figyelheték, simogathatták, etethették az állatokat. Érdekes volt a gyerekek véleményét hallgatni a látottakról. Volt, aki sajnálta a bezárt állatokat, annak ellenére, hogy természetes körülményeket teremtetek számukra. Mások annak örültek, hogy ennyire közelről láthattak farkast, bölényt, vaddisznót, gyöngybaglyot, mókust és még sokféle állatot. Nagy élmény volt még felmászni a kilátóra, és gyönyörködni a csodás tájban. A tanulók feladata volt, hogy gyűjtsenek különféle terméseket, faleveleket, melyeket már feldolgoztunk.

Novákovics Jánosné
tanító

Halihó, halihó, úttörőnek lenni jó!

Az augusztusi programszünet után minden hét hozott valamilyen elfoglaltságot tagjainknak. Mivel alapszabályunk szerint a gyermek és ifjúsági korosztály szabadidejének hasznos eltöltését kívánjuk segíteni, ezért sokszínű tevékenységet kínálunk.

Akik most csatlakoztak közösségünkhöz, játékos lovagi tornán vehettek részt szeptember 8-án. Ifivezetőink és idősebb tagjaink szervezték és vezették le a vidám, sokmozgásos sportdelutánt, melyen kilenc helyszínen tehették próbára képességeiket a kisebbek.

Szeptember 15-én a lovagi torna eredményhirdetésével kezdődött az avatás. Zrínyi Ilona legsportosabb udvarhölgye Márkus Viktória, Zrínyi Ilona hős vitéze pedig Czeilinger Péter lett. A legkiválóbb teljesítményt nyújtók Tárnok címe-revel díszített oklevelet és tárgyjutalmat kaptak elismerésként.

A jutalmazást a kicsik ígértétele és az egy esztendő már velünk töltők fogadalomtételle követte. Ezután az ifiinasok léptek csapatunk zászlajához. Ők középiskolásként járnak vissza hozzánk, s szabadidejükben szervezik - egyre nagyobb önállóságot kapva - úttörőcsapatunk programjait. Szeptember 15. óta teljes jogú ifiként tevékenykedhetnek.

Az ünnepélyes pillanatokat játék követte. Hagyományosan Ti és Mi című versengést rendeztünk, melynek kedves színfoltja volt, mikor Tárnok lakói közül kellett a lányoknak és a fiúknak valakit felkérni, hogy mutassanak be egy-egy műsorszámot. A lányok képviselőjeként verset mondott egy hölgy, majd az utolsó pillanatban megérkezett Syposs Gyuláné Mária, aki énekelt nekünk.

Szeptember 22-24. között az Őrségben töltöttünk együtt egy hétvégét. A program szervezője az Úttörők Pest Megyei Társulása volt. Közös dolgaink megbeszélése, a képzési program megvalósítása mellett csodaszép időben ismerkedhettünk hazánk egyik legérdekesebb tájegységével. Szakmai vezetőként az Őrségi Nemzeti Park munkatársai segítettek bennünket, a természeti és néprajzi értékek teljes körét ismertették meg velünk. Húsz kilométeres kerékpártúra közben jártunk a Vadása-tónál, távcsővel kutattuk a madarak fajait, röptét. Pankaszon, a szoknyás haranglábnál a tájegység szokásaiból, építési módzataiból kaptunk ízelítőt. Megcsodáltuk az őszi kikerics lila színű mezőit, az erdei ciklámen kedves virágait. Ki-

tűnő szálláshelyünkön minden gyermek kipróbálhatta lovaglasi tudományát. Gölöncsér - fazekasmeszter - tanította a korongozás fortélyait. Az Őrségi tájegység ételeiből álló vacsora után pedig mindenki kúr-tóskalácsot süthetett magának. Ekkorra már elkészültek a természetes anyagokat felhasználó kézműves remekművek is.

Pest Megye Közgyűlése által kiírt pályázat és Tárnok Nagyközség Önkormányzata támogatása teremtette meg annak az anyagi forrását, hogy október 13-tól 15-ig hátrányos helyzetű tagjaink is felfedezhessék Baranya megyét.

Most is úgy állítottuk össze a programelemeket, hogy minél több, a gyerekeknek élményt nyújtó dolog belefértjen napjainkba. Az Európa védőbástyái túrazogalom - melyet a Magyar Úttörők Szövetsége hirdetett meg a nándorfehérvári diadal 550. évfordulójára - ebben az évben vette kezdetét. Útközben megálltunk Dunaföldváron, ahol megkerestük a földvár nyomain épült várat. Épp felújítási munkák folytak. Mindig jóleső érzés azt tapasztalni, hogy milyen sokan tesznek az országban azért, hogy nemzeti, történelmi értékeink a következő generációk számára is láthatóak legyenek. Itt, az otthonos, szeretetteljes légkört árasztó általános iskolában kaptunk emlékbélyegzőt túrafüzetünkbe. Mecseknádasd román stílusú temploma után Pécsváradon kerestük fel azt a várat, melynek első formája már ezer éve állt, István király korában erődített kolostorként működött, s a török veszély ellen is megpróbált helytállni. Pécssett a szálláshely elfoglalása és a közösen elkészített és elfogyasztott vacsora után kedves ismerős érkezett hozzánk. Dr. Tímár András úr, aki a korszerű helymeghatározási rendszer, a GPS használatára oktatta a gyerekeket. Andris a pécsi székhelyű Egy Hajóban Alapítvány vezetője. Nehéz sorsú fiataloknak szerveznek programokat, mutatják meg az értelmes, tartalmas élet lehetőségeit, segítik eligazodni őket az életben.

Szombaton is magunk készítet-tük el reggelinket, melyhez az egyik tárnoki támogatónk, a Sercli Kkt. szolgáltatta a péksüteményeket. Ők így segítették programunk megvalósítását.

Túranapra indultunk a Nyugat-Mecsekbe. Pécsről, a Szentkúti-völgyből indultunk, majd az Éger-völgyön és a Szuadón át értünk le Orfűre, a Malommúzeumhoz. A gyerekek nagyon élvezték a változa-

tos és romantikus utat, mely során felváltva vezethették a csoportot.

Orfűn finom ebédet kaptunk, majd az Abaligeti-barlangot kerestük fel. Néhányan először rémül-döztek a denevérektől a múzeum-ban, de a kíváncsiság őket is érdek-lődővé, befogadóvá tette. Az élet minden területére igaz, hogy sok-szor felszínes benyomások alapján ítélünk, s ha alkalmat adunk magunknak és másoknak a megismerésre, az segíthet az előítéletek lebontásában is

Este Pécs fényeit már madártávlatból, a Misina tetejéről néztük meg, majd a Tettye tetején lévő várromoknál beszélgettünk, nézelőd-tünk.

Vasárnap városismereti verseny-nel indult a nap. A feladatlapok összeállításában Baranya Megye Gyermek- és Ifjúsági Alapítványa volt segítségünkre. Ebédig minden kiscsoport önállóan bejárta Pécs idegenforgalmi nevezetességeit, megoldotta a feladatlapokat. Felfedezték a barbakánt, a dómot, az ókeresztény sírkamrákat, a különböző kiállításokat: Zsolnay, Amerigo Tot, Vasarely, Csontvári, a dzsámit, a Zsolnay-kutat, a színház épületét.

A finom ebédet követően Siklós várát és a benne rendezett kiállítást néztük meg. Itt ismét emlékbélyeg-zővel gazdagodott túrafüzetünk.

Mohácson az emlékparkban tisztelegünk eleink emléke előtt, s fejet hajtottunk a Csele-patak partján álló domborműnél is.

Hazafelé összegyűjthettük gondol-atban, hogy mi minden történt velünk e három napban. A turisztikai programok mellett mennyi játék, vidámság, közösségi élmény jutott osztályrészüln mindenki-nek. Erre a programunkra igazán érvé-nyes az a megállapítás, hogy támogatóink nélkül nem jöhetett volna létre. Köszönet érte.

Novemberben péntekenként a Természetesen egészségesen versenyre készülünk. Egészségnevelő programsorozatunk felkészíti a gyerekeket az elsősegélynyújtás és a csecsemőápolás alapjaira, megmu-tatja az egészséges táplálkozás és az egészséges életmód lehetőségeit, előnyeit. Szakmai segítőkink Mórucz Lajosné, Magdika, aki iskolánk védőnője és Zsinka Ádámné, Terike, aki ápolónőként dolgozik községünkben. Ezúton is szeretném megköszönni önzetlen munkájukat.

Ugye már Önök is értik - s talán személyes élményeik alapján emlé-keznek is rá -, hogy miért jó úttörő-nek lenni.